

ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಧಗಳು

[الشرك وأنواعه]

[Kannada – ಕನ್ನಡ – كنادي]

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಹಂರೂದ್ ಪ್ರತ್ಯೋರು

محمد حمزة بتوري

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮುಸ್ಲಿಮನೂ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದಬೇಕಾದ ಒಂದು ಲೇಖನವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮಹಾಪಾಪಗಳ ಪೈಕಿ ಅತಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೂ ಅತಿಭಯಾನಕವೂ ಆಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷನ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷನ ಎಂಬುದು ಮರಣಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟವನ ಹೋರತು ಇತರ ಯಾರಿಗೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕ್ಷಮಿಸದ ಒಂದು ಮಹಾ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ತಪಾಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَى إِثْمًا عَظِيمًا﴾

“ಎಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷನ ಮಾಡಲಾಗುವುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಹೋರತಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅವನಿಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಅವನು ಕ್ಷಮಿಸುವನು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನು ಮಹಾ ಪಾಪವೊಂದನ್ನು ಹೆಣೆದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” [ಕುರ್‌ಅನ್ 4:48]

ಅಲ್ಲಾಹು ತಪಾಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا أُمِّلَّهُ التَّارِ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

“ಎಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳವು ನರಕಾಗ್ನಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.” [ಕುರ್‌ಅನ್ 5:72]

ಪ್ರವಾದಿ(﴿)ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«أَلَا أَنْبَئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ؟ إِلَّا شَرَكُوا بِاللَّهِ».

“ಮಹಾಪಾಪಗಳಲ್ಲೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಮಹಾಪಾಪ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲೇ? ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷನ ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.” [ಅಲ್-ಬುಖಾರಿ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್]

♦ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೇನು?

ಅಲ್ಲಾಹನ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರಿಗೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಮೀಕರಣವು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ:

1. **ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಕರಣ (سُوْيَةٌ فِي الْإِعْتِقَادِ)**. ಇದನ್ನು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ (الشِّرْكُ الْأَكْبَرُ) ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ (ರುಬೂಬಿಯ್ತಾಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಂತೆಯೇ ಶೂನ್ಯದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಕರಣವಾಗಿದೆ.

ಅಥವಾ ಇದು ಆರಾಧನೆಗೆ (ಇಬಾದತ್‌ಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಂತೆಯೇ ಆರಾಧಿಸಲು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆರಾಧ್ಯನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಕರಣ ವಾಗಿದೆ. ಜೈಲಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ.

ಅಥವಾ ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಿಗೆ (ಅಲ್ಲಾಹಸ್ತಾಲು ವಸ್ತಿಫಾತ್‌ಗೆ) ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹನಂತೆಯೇ ವಿದೂರದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಬೇರೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಂತೆಯೇ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಬೇರೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು. ಶೈರ್ ಜೀಲಾನಿಯವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ.

2. **ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮೀಕರಣ (سُوْيَةٌ فِي الْلَّفْظِ دُونَ الْإِعْتِقَادِ)**: ಇದನ್ನು ಕಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ (الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ) ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಂತ್ರ ಹಾಕುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಆಂತ್ರ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಆಂತ್ರ ಹಾಕುವಾಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹೃದಯದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಕಿರಿಯ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಹೃದಯದ ಮೂಲಕ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಹಿರಿಯ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶೈತ್ಯ ಜೀಲಾನಿಯವರ ಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಆಂತ್ರಯು ಸುಳಾಗಿದ್ದರೆ ಶೈತ್ಯರವರು ತನಗೆ ಕೆಡುಕನ್ನು ತರುವರು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಆಂತ್ರಯು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ತನಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ತರುವರು ಎಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಹಿರಿಯ ಶಿರ್ಕ್ ಆಗಿದೆ.

ಹಿರಿಯ ಶಿರ್ಕ್ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಹೊರತಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಿರಿಯ ಶಿರ್ಕ್ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಸ್ಲಾಮಿನಿಂದ ಹೊರತಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

♦ ಶಿರ್ಕ್‌ನ ವಿಧಗಳು ಮತ್ತು ಉಪವಿಧಗಳು:

ಶಿರ್ಕ್ ಮೂರು ವಿಧಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

1. ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್.
2. ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್.
3. ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್.

♦ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್:

ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹೇತರಿಗೆ ನೀಡುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಉಪವಿಧಗಳಿವೆ:

ಒಂದು: ನಿಷ್ಠಿಯಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಶಿರ್ಕ್ (شُرْكٌ تَعْطِيل):

ಅಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಿಯಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹು ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ರಚ್ಯ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಫಿರ್ಾಜೀನ್ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷಣ.

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ أَبْنِ لِي صَرْحًا لَعَلَّى أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ * أَسْبَابَ السَّمَاوَاتِ فَأَطَّلَعَ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا﴾

“ಮತ್ತು ಫಿರ್ಾಜೀನ್ ಹೇಳಿದನು: ‘ಓ ಹಾಮಾನ್, ನನಗೊಂದು ಗೋಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡು. ನಾನು ಆ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಂದರೆ ಆಕಾಶಗಳಿಂದಿರುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು. ತರುವಾಯ ಮೂಷಾರ ಆರಾಧ್ಯನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು (ಮೂಷಾ) ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.’”

[ಕರ್ತಾಂನ್ 40:36–37]

ಅಂದರೆ ನಮಗೊಬ್ಬ ರಚ್ಯ ಇದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಆ ರಚ್ಯ ಆಕಾಶಗಳ ಮೇಲಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಮೂಷಾ ಹೇಳುವುದು ಸುಳ್ಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಫಿರ್ಾಜೀನ್ ಆ ರಚ್ಯ ಎಂಬವನು ಇದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನಗೊಂದು ಮಹಾ ಗೋಪುರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹಾಮಾನಾಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ‘ವಹ್ದತುಲ್ ವುಜೂದ್’ನವರು (ಅದ್ದೇತವಾದಿಗಳು) ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ. ಇವರು ನಾನು, ನೀನು, ಅದು, ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಾಹು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಮತ್ತು ದಾಸನ ಮದ್ದೆ ಇವರು ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡು: ಮೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (ಶರ್ಕ್ ತ್ಮಿಶೀಲ):

ಅಂದರೆ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹೇತರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಗೋರಿಯಾರಾಧಕರು ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ. ಜೈಲಿಯಾಗಳ ಮರಣಾನಂತರ ಅವರ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ, ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಗೋರಿಯಾರಾಧಕರು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುತ್ತಾರೆ.

♦ **ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ:**

ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಮಾಡುವ ಶ್ರೀಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹೇತರರಿಗೆ ನೀಡುವುದು. ಇದರ ಉಪವಿಧಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

ಒಂದು: ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الدُّعَاء):

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹೇತರರೊಂದಿಗೆ ಬೇಡುವುದು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತನಗೊಂದು ಮಗುವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಜೈಲಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೇಡುವುದು. ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಜೈಲಿಯಾಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚಿಸುವುದು.

ಎರಡು: ಶಫಾತ್ ನಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الشَّفَاعَة):

ಅಂದರೆ ಜೈಲಿಯಾಗಳು ತಮಗೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಶಫಾತ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಹತ್ತಿರಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆರಾಥನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಅವರ ದಗ್ರಾಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು.

ಮೂರು: ನಿಯ್ಯತ್, ಇಚ್ಛೆ ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ النِّيَّةِ وَالْإِرَادَةِ) (وَالْقَصْد):

ಅಂದರೆ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ, ಅಥವಾ ಇಹಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಐಹಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡುವುದು.

ತೋರಿಕೆಯು (ರಿಯಾತ್) ಎರಡು ವಿಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

1. ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕವಿರುವ ತೋರಿಕೆ (رِيَاءُ بِالْعَمَل):

ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೊಂಡು ಬದಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಐಹಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದು ಕರ್ಮದ ಮೂಲಕವಿರುವ ತೋರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮಾರ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ನಿಯ್ಯತ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಐಹಿಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಿದೆ.

2. ಕರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ತೋರಿಕೆ (رِيَاءُ فِي الْعَمَل):

ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೋಸ್ಮಾರ ಇಬಾದತ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ತರುವಾಯ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅವನ ನಿಯ್ಯತಾನಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೆಯು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಅವನು ಜನರಿಗೋಸ್ಮಾರ ಅದನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದಾದರೆ ಅದು ಕರ್ಮದಲ್ಲಿರುವ ತೋರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮಾರ್ಪು ಮಾಡುವಾಗ ಅವನ ನಿಯ್ಯತ್ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನ ನಮಾರ್ಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅರಿವಾದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ನಮಾರ್ಪನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಕಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕು: ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الطَّاعَة):

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರನ್ನು ಕಾನೂನು ನಿರ್ಮಾಣಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅಥವಾ ಕಾನೂನು ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನೋಂದಿಗೆ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವರು ನೀಡುವ ತೀರ್ಣಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವುದು ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. ಅವರು ಹಲಾಲ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹಲಾಲ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ಹರಾಮ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಹರಾಮ್ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು.

ಎದು: ಪ್ರೀತಿಸುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الْمَحَبَّة):

ಅಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾಹನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವರ ಆಜ್ಞಾಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಅವರ ಸ್ವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜೈಲಿಯಾಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು, ಅವರನ್ನು ಸ್ವರಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ತಲ್ಲಿನರಾಗುವುದು ಮತ್ತು ನಮಾರ್ಪು ಮುಂತಾದ ಕಡ್ಡಾಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದಗ್ಗಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವುದು.

ಆರು: ಭಯಪಡುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الْخُوف):

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರನ್ನು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವರು, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಮಧ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗಿಸುವರು ಎಂದು ಭಯಪಡುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ದಗ್ಗಾಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಜೈಲಿಯಾಗಳಿಗೆ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರು

ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಾಹತಗಳು ಎರಗುವಂತೆ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳುಂಟಾಗದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಯಪಡುವುದು.

♦ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ:

ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ನಾಮ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹೇತರರಿಗೆ ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉಪವಿಧಗಳು ಹಿಂಗಿವೆ:

ಒಂದು: ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ التَّمْثِيل):

ಅಂದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ದೃಢಿಕರಿಸುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗಿರುವಂತಹುದೇ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ವಿಶೇಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸದೆ ದೃಢಿಕರಿಸಿದರೆ ಅದು ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎರಡು: ನಿಷ್ಕಿರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ التَّعْطِيل):

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಿರ್ಯಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಹ್ಯಾಯ್ಯಾಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಾಮ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಿರುವುದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದರು.

ಮೂರು: ಸರಿಸಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ (شِرْكُ الْأَنْدَاد):

ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದು. ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಶೈತ್ಯ ಜೀಲಾನಿಯವರೂ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಾಹು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಶೈತ್ಯ ಜೀಲಾನಿಯವರೂ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದು.

♦ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣಗಳು:

1. ಗೋರಿಯಾರಾಧನೆ:

ಗೋರಿಯಾರಾಧನೆಯು ಇಂದು ಮುಸ್ಲಿಮ್‌ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಪಿಡುಗಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಅಪರೂಪವಾಗಿಯೇ ಹೊರತು ದಗ್ಗಾಗಳಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಉರಸ್ಸು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಉರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದಗ್ಗಾಗಳಿವೆ.

ದಗ್ಗಾಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದು, ಬಲೀ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮೀಪ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು, ಅವರಿಗೆ ಸುಜೂದ್ ಮಾಡುವುದು, ಬಲೀ ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ತನ್ನಿಂದ ಕೆಡುಕನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ತನಗೆ ಒಳಿತನ್ನು ನೀಡಲು ಗೋರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಾಮಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅವರಿಗಿರುವ ಇಬಾದತ್‌ಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضْرُبُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُؤُلَاءِ شُفَاعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُنَّ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾

“ಅವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ತಮಗೆ ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯನ್ನೋ ಲಾಭವನ್ನೋ ಮಾಡದವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಇವರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿನಮಗೆ ಶಫಾತ್‌ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಈ ಪ್ರಾದಿಯವರೇ) ಹೇಳಿರಿ: ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಅರಿತಿರದವುಗಳನ್ನು ನೀವು ಅವನಿಗೆ ತೆಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿರುವಿರಾ? ಅವರು ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷೆನಿಂದ ಅಲ್ಲಾಹು ಅತ್ಯಾನ್ತನೂ ಪರಮ ಪಾವನನೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ.” [ಕುರ್‌ಆನ್ 10:18]

ಪ್ರಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಇಬ್ರಾಹಿಮ್(ﷺ)ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«يَا غَلَامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظُكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعْتُ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرُوكُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضْرُوكُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحْفُ».»

“ಓ ಮಗೂ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೆಲವು ವಚನಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸು, ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನು. ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸು, ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಅವನನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆ. ನೀನು ಬೇಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನೋಂದಿಗೆ ಬೇಡು. ನೀನು ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಾಹನೋಂದಿಗೆ ಸಹಾಯ ಯಾಚನೆ ಮಾಡು. ಅರಿತುಕೋ, ಯಾವುದಾದರೋಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಲಾಭವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮುದಾಯವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏನನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಲಾಭವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೋಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿನ್ನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಏನನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿದ್ದಾನೋ ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೇಖನಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳು ಒಣಗಿವೆ.” [ಅತ್ತಿಮೀರದಿ, ಅಹ್ಮದ್]

ಹುದ್ದೀಯಾದ ಹದೀಸೋಂದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

«أَنَا أَغْنِيُ الشُّرَكَاءِ عَنِ الشَّرِّ، مَنْ عَمِلَ عَمَلاً أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيْ غَيْرِيْ تَرْكُتُهُ وَشِرْكَهُ».

“ಸಹಭಾಗಿತ್ವ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಹಭಾಗಿಗಳ ಅಗತ್ಯವು ನಣಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನೋಂದಿಗೆ ಬೇರೋಬ್ಬರನ್ನು ಸಹಭಾಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ನಾನು ತೋರೆದು ಬಿಡುವೆನು.” [ಮುಸ್ಲಿಮ್]

2. ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಣ ಹಾಕುವುದು:

ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಣ ಹಾಕಲು ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಲು ಮುಸ್ಲಿಮನಿಗೆ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಜೈಲಿಯಾಗಳ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಕಾಂಬಾದ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ದಗ್ರಾದ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ತಂದೆಯ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಶಾಯಿಯ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಅನುಗ್ರಹದ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ, ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾಸಾಹಂತೆಯ ಮೇಲಾಗಿರಲಿ ಯಾವುದರ ಮೇಲೂ ಆಣ ಹಾಕಲು ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ.

ಇಬ್ಬೂ ಉಮರ್ (رضي الله عنه)ರಿಂದ ವರದಿಯಾದ ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿ(رضي الله عنه)ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَا كُمْ أَنْ تَخْلُفُوا بِاَبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالَفًا فَلْيَحْلِفْ بِإِلَهٍ أَوْ لِيَضْمُتْ».

“ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಂದಿರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಮಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕಲೆ ಅಥವಾ ಮೌನವಾಗಿರಲಿ.” [ಅಲ್-ಬುಖಾರೀ ಮತ್ತು ಮಸ್ಲಿಮ್]

ಅಬೂ ದಾವೂದ್ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಹದೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

«مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِنَّا».

“ಯಾರಾದರೂ ವಿಶ್ವಾಸಾಹಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ.” [ಅಬೂ ದಾವೂದ್]

ಇನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಮಾದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅವನು ‘ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್’ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

«مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلِيفِهِ: بِاللَّاتِ وَالْعُزَّى، فَلَيَقُولْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

“ಯಾರಾದರೂ ಆಣೆ ಹಾಕುವಾಗ ತನ್ನ ಆಣೆಯಲ್ಲಿ: ಲಾತ್‌ನ ಮೇಲಾಣೆ, ಉರ್ಬಾನ ಮೇಲಾಣೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಅವನು ‘ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹ್’ ಎಂದು ಹೇಳಲಿ.” [ಅಲ್-ಬುಖಾರೀ]

ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಸಹಾಬಾಗಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಹ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಮೌಲಿಕ್ (رض)ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

لَأَنْ أَحْلَفَ بِاللَّهِ كَذِبًا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَحْلَفَ بِغَيْرِهِ صَادِقًا.

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಿ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದು ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ.” [ಅಬ್ದುರ್ರರ್ಹಾಮ್, ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಶೈಬಾ]

ಇದರ ಅರ್ಥ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಿ ಆಣೆ ಹಾಕಬಹುದೆಂದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಸುಳ್ಳಿ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಾಹೇತರರ ಮೇಲೆ ಆಣೆ ಹಾಕುವುದು ಫೋರ ಅಪರಾಧವಾಗಿದೆ. ಅದು

ಮಹಾಪಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಸಹಾಬಿವರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

3. ತಾಯಿತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು:

ತಾಯಿತಗಳನ್ನು ಅರಬಿಯಲ್ಲಿ ‘ತಮೀಮಃ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಬರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಕೆಡುಕನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ, ಜೀನ್ನಾಗಳ ಉಪದ್ರವವನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ದೃಷ್ಟಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂಬಿತ್ಯಾದಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ತಾಯಿತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

“مَنْ تَعَلَّقَ بِمِيَمَةً فَقَدْ كَفَرَ.”

“ಯಾರಾದರೂ ತಾಯಿತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅವನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದನು.” [ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಅಬೂ ದಾವೂದ್]

ಆದರೆ ತಾಯಿತದಲ್ಲಿ ಕುರ್‌ಅನ್‌ನ ಆಯತ್‌ಗಳು ಮಾತ್ರವಿರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದೇ? ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ‘ಫ್ತೋಹುಲ್ ಮಜೀದ್ ಫ್ರೀ ಶಾರೀರ ಕೆತಾಬಿ ತ್ಹೋಹೀದ್’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

“ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಲಫ್ರೋಗಳು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆ ಇದರೆ:

1. ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ತಾಯಿತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೊರತುಪಡಿಸದೆ ಮೊತ್ತವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.
2. ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕುರ್‌ಅನ್ ಆಯತ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಕುರ್‌ಅನ್ ಅಲ್ಲದವುಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟುವ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಶಿಕ್ಷೆನೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.
3. ಇದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಅಗೌರವವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ತಾಯಿತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಶೌಚಾಲಯ ಮೊದಲಾದ ಹೊಲಸು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಒಟ್ಟನ್ನಲ್ಲಿ, ತಾಯಿತಗಳನ್ನು ಅನಿಬಂಧಿತವಾಗಿ ವರೋದಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

4. ಮಂತ್ರ:

ಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿರುವಂತಹ್ಯಾ ಇದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದವುಗಳೂ ಇವೆ. ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿರುವಂತಹ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸ ಬಾರದು. ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದಂತಹ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು, ಅಂದರೆ ಕುರಾನ್ ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಹದೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಮಂತ್ರಿಸುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಜೈಫ್ ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಮಾಲಿಕ್ (ಅಖ್ರಾತ್)ರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ನಾವು ಜಾಹಿಲಿಯ್ತಾನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರವಾದಿ(ಅಖ್ರಾತ್)ರವರೊಂದಿಗೆ ಓ ಅಲ್ಲಾಹನ ರಸೂಲರೇ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆವು. ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(ಅಖ್ರಾತ್)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«أَعْرِضُوا عَلَى رُقَائِكُمْ، لَا بَأْسَ بِالرُّقَّ مَا لَمْ تَكُنْ شِرْكًا.»

“ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿರಿ. ಶಿಕ್ಷೆ ಅಲ್ಲದ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೋಂದರೆಯಿಲ್ಲ.” [ಮುಸ್ಲಿಮ್]

ಮಂತ್ರವು ತಗಡು, ತಾಯಿತ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿರುವ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

‘ಅರ್ರಹ್ತು ಫಿ ತ್ರಿಜ್ಞಿ ವಲೋಹಿಕ್ಕಃ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ‘ರಮದುಲ್ ಇನ್’ (ಕಣ್ಣಿನ ಉರಿಯೂತ)ಗಿರುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

يُؤْخُذُ دُمُ الْحَائِضِ إِلَيْهِ لَمْ يَمْسَهَا رَجُلٌ وَيُخْلُطُ مَعَ الْمَنِّيِّ، وَيُكْتَحِلُ بِهِ، فَإِنَّهُ يَقْطَعُ الْبَيَاضَ مِنَ الْعَيْنِ.

“ಪುರುಷನು ಸ್ವತ್ತಿಸದ (ಸಂಭೋಗ ಮಾಡದ) ಸ್ತ್ರೀಯ ಶುತ್ತಸ್ವಾವದ ರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದಕ್ಕೆ ವೀರ್ಯವನ್ನು ಮಿಶ್ರಿಸಿ ಮಾಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಹಚ್ಚಬೇಕು. ಇದು ಕಣ್ಣಿನ ಬಿಳಿದ್ವಾವವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂಥತ್ವ ನಿರಾರಣೆಗಿರುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

عَزَّمْتُ عَلَيْكِ أَيْتُهَا الْعَيْنُ بِحَقٍّ شِرًا هِيَا بِرَاهِيَا ادْنَوَى أَصَوْتُ أَلْ شَدَى. عَزَّمْتُ عَلَيْكِ
أَيْتُهَا الْعَيْنُ بِحَقٍّ شِهْتُ بِهِتْ أَشَهَتْ بِاَقْسَطَاعَ الْحَا. أَخْرِجِي نَظَرَةَ السُّوءِ كَمَا خَرَجَ يُوسُفُ
مِنَ الْمُضَيِّقِ، وَجَعَلَ لِمُوسَى فِي الْبَحْرِ طَرِيقًّا...

“ಶರಾ ಬರಾಯ ಅದ್ವಾವಾಯ ಅಷಾಣತು ಅಲ್ ಶದ್ವಾಯ ದ ಹಕ್ಕನಿಂದ ಓ ಕಣ್ಣೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶಹತ್ ಬಹತ್ ಅಶಹತ್ ಬಾಕಿಸ್ತಾಲ ಅಲ್ಹಾ ದ ಹಕ್ಕನಿಂದ ಓ ಕಣ್ಣೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಯೂಸುಫ್ ರವರು ಸಂಕಷ್ಟಾದಿಂದ ಪಾರಾದಂತೆ, ಮೂಸಾರವರಿಗೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲಾದಂತೆ ಓ ಕಣ್ಣೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಕೆಟ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊರಹಾಕು.”

ಅದೇ ರೀತಿ ಸಂಭೋಗ ಶಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿರುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

تَكْتُبُ فِي وَرَقَةٍ بِقَلِيمٍ نُحَاسٍ وَتَجْعَلُهُ تَحْتَ لِسَانِكَ وَفْتَ الْجِمَاعِ، وَهَذَا مَا تَكْتُبُ:
9169111911156918693111181145

“ತಾಮ್ರದ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದದ ಚೂರಿನಲ್ಲಿ
9169111911156918693111181145 ಎಂಬ ಸಂಖೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಸಂಭೋಗದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆಯ ಕೆಳಗಿಡಬೇಕು.”

ಇಂತಹ ಶೈತಾನೀ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಆಗಿವೆ. ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರ ಹಾಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೈತಾನ್ ಅಬ್ದಸ್ಸಲಾಮ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ತಮ್ಮ ‘ಅಸ್ಸನನು ವಲ್ಲಮುಖುದಿಆತ್’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ (ಪುಟ 295–296) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

“ಯಾರಾದರೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನಿಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಅಜಾಣಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಯಾರು ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವನು ಸ್ವತಃ ಅಜಾಣದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವನು. ಇದರ ನಂತರ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ನರಕಾಗ್ನಿಯು ಅವನನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವುದು. ಅದು ಅತಿ ನಿಕೃಷ್ಟ ವಾಸನ್ಧಳವಾಗಿದೆ.”

ಅದೇ ರೀತಿ ಹಾ ಹೂ ಹೀ ಮೊದಲಾದ ಮಂತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಜಾಹಿಲೀ ಕಾಲದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಿಂದ ದೂರವಿರುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವುಗಳೂ ಜೆನ್ನಾಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶೈತಾನರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾಡುವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮಸ್ಲಾದ್‌ರವರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯ ಕೊರಳ್‌ಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರು ಕೇಳಿದರು: “ಇದೇನು?”

ಆಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು:

خَيْطٌ رُّقِيَ لِي فِيهِ مِنَ الْحُمَّى

“ಇದು ಜ್ಞಾರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಸಲಾದ ಒಂದು ದಾರವಾಗಿದೆ.” ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮಸ್ಲಾದ್ (رَبُّهُ اللَّهُ) ರವರು ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಎಳೆದು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಎಸೆದು ಹೇಳಿದರು:

لَقَدْ أَصْبَحَ آلُ عَبْدِ اللَّهِ أَغْنِيَاءَ عَنِ الشَّرِّ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ: «إِنَّ الرُّقَّ وَالشَّمَائِمَ وَالثَّوْلَةَ شِرْكٌ».

“ಅಭ್ಯಾಲಾಹ್ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮಸ್ಲಾದ್ (رَبُّهُ اللَّهُ) ರವರ ಕುಟುಂಬವು ಶಿಕ್ಷಣ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ರಸೂಲ್ (رَبُّهُ اللَّهُ) ರವರು ಹೇಳುವುದಾಗಿ ನಾನು ಆಲಿಸಿದ್ದೇನೇ: “ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಂತ್ರ, ತಾಯಿತಗಳು ಮತ್ತು ತಿಪ್ಪತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಿದೆ.”

ಆಗ ಆಕೆ ಹೇಳಿದರು:

لَقَدْ كَانَتْ عَيْنِي تَقْدِيفُ، وَكُنْتُ أَخْتَلِفُ إِلَى فُلَانٍ الْيَهُودِيِّ، فَإِذَا رَقَ سَكَنَ.

“ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪವಂಡಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾನು ಇಂತಿಂತಹ ಯಾವೋದಿಯೆಡೆಗೆ ಮಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇ. ಆತ ಮಂತ್ರಿಸಿದರೆ ಅದು ಗುಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.”

ಆಗ ಇಬ್ರಾಹಿಂ ಮಸ್ಲಾದ್ (رَبُّهُ اللَّهُ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

إِنَّمَا ذَلِكَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ كَانَ يَنْحُسُهَا بِيَدِهِ، فَإِذَا رَقَ كَفَ عَنْهَا، إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيَكِ أَنْ تَقُولِي كَمَا كَانَ يَقُولُ: «أَذْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ، وَاْشِفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಶೈತಾನನ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅವನು ಕಣ್ಣನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಂತ್ರಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಚುಚ್ಚುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿ (رَبُّهُ اللَّهُ) ರವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದು: ಅದೊಂದಿಲ್ಲ ಬತ್ತಾಸ ರಬ್ಬನ್ನಾಸ್, ವಶಾಫಿ ಅನ್ನ ಶಾಫಿ, ಲಾ ಶಿಫಾಲ ಇಲ್ಲ ಶಿಫಾಲುಕ, ಶಿಫಾಲನ್ ಲಾ ಯುಗಾದಿರು ಸಕಮನ್ (ಜನರ ರಬ್ಬೀ, ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸು. ಗುಣಪಡಿಸು. ನೀನು

ಗುಣಪಡಿಸುವವನಾಗಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಗುಣವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗುಣವು ಯಾವುದೇ ರೋಗವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.” [ಅಹ್ಮದ್, ಅಬೂ ದಾವೂದ್]

ಈ ಹದೀಸಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಒಂದು: ಇಸ್ಲಾಮೇತರ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿಸಿದಾಗ ಗುಣವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಜಿನ್ನಾಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶೈತಾನರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದಾಗಿದೆ. ಎರಡು: ಎಲ್ಲ ಮಂತ್ರಗಳೂ ನಿಷಿದ್ಧವಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕುರ್‌ಆನ್ ಹಾಗೂ ಸುನ್ನತ್ರಾಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಸೌಲಾಂ(رض)ರವರು ಪ್ರವಾದ(رض)ರವರು ಮಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯಿಸುತ್ತಾರೆ.

‘ಫَتَّاهُ الْمُجِدُ’ ಮಜೀದ್ ಖೀರ್ ಶಹಿರ್ ಕಿತಾಬಿ ತ್ರೈಹೀದ್’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ (ಪುಟ 132) ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ:

“ಅಸ್ಲೀಯೂತೀ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಮೂರು ಶರತ್ತುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿಯಿದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಲಮಾಗಳು ಒಮ್ಮೆತಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ:

ಒಂದು: ಮಂತ್ರಿಸುವುದು ಅಲ್ಲಾಹನ ವಚನ (ಕುರ್‌ಆನ್) ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದಾಗಿರಬೇಕು.

ಎರಡು: ಮಂತ್ರವು ಅರಬಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಅರ್ಥವು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು.

ಮೂರು: ಮಂತ್ರವು ಸ್ವತಃ ಯಾವುದೇ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನ ತಕ್ಬಿರ್ (ನಿಜಾಯ) ನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದು.”

5. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರನ್ನು ಸತ್ಯಪಡಿಸುವುದು:

ಯಾರಾದರೂ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರ (ತಂಗಳ್, ಬಾಬಾ, ಬೀಬಿ ಮೊದಲಾದವರ) ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು ಹೋಗುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅಗೋಚರ (ಗೃಬ್ರ) ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಮಹಾ ಸುಳ್ಳಾರೋಪವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبَعْثُونَ ﴾

“ಹೇಳಿರಿ: ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೊರತು ಆಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಗೈಚ್ (ಅಗೋಚರ) ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗ ಪುನಜೀವನಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದೆಂಬ ಅರಿವೂ ಅವರಿಗಿಲ್ಲ.” [27:65]

ಇಂತಹವರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಾ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةً أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

“ಯಾರಾದರೂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರ (ತಂಗಳ್, ಬಾಬಾ, ಬೀಬಿ ಮೊದಲಾದವರ) ಬಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ನಾಲ್ಕುತ್ತು (ದಿನ)ರಾತ್ರಿಗಳ ಕಾಲ ಅವನ ನಮಾರ್ಯನ್ನು ಸ್ಪೇಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.” [ಮುಸ್ಲಿಮ್, ಅಹ್ಬಾದ್]

ಇನ್ನೊಂದು ಹದಿಃಸಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಗಿದೆ:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا أَوْ سَاحِرًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

“ಯಾರಾದರೂ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರ (ತಂಗಳ್, ಬಾಬಾ, ಬೀಬಿ ಮೊದಲಾದವರ) ಅಥವಾ ಮಾಟ ಮಾಡುವವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸತ್ಯಪಡಿಸಿದರೆ (ನಂಬಿದರೆ) ಮುಹಮ್ಮದ್(ﷺ)ರವರ ಮೇಲೆ ಅವತೀರ್ಣಗೊಂಡ ಕುರಾಂ ಹಾಗೂ ಸುನ್ನತೆನಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವಶ್ಯಸವಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.” [ಅಲ್ಬರ್ಬಾಷ್ರ್]

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವು ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು, ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಗಿಳಿ ಲಕ್ಷಣ ನೋಡುವುದು, ಹಸ್ತವನ್ನು ಓದುವುದು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ದಿನ ಭವಿಷ್ಯ, ಅಥವಾ ವಾರ ಭವಿಷ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ಮೋಸಗಳಾಗಿವೆ. ಉಹಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸತ್ಯವಾಗುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಗೈಚ್ (ಅಗೋಚರ) ವಿಷಯಗಳು ಅರಿತಿರುವುದರಿಂದಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಜಿನ್ನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶೈತಾನರಿಂದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಿಂದಾಗಿದೆ.

ಆಯಿಶಾ(ﷺ)ರವರು ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರೊಂದಿಗೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಪ್ರವಾದಿ(ﷺ)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«لَيْسُوا بِشَيْءٍ».

“ಅವರಿಗೆ ಅಗೋಚರ ವಿಷಯಗಳೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

ಆಗ ಆಯಿಶಾ(عليها السلام)ರವರು ಹೇಳಿದರು: “ಅವರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?” ಆಗ ಪ್ರವಾದಿ(عليه السلام)ರವರು ಹೇಳಿದರು:

“**تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطُفُهَا الْجِنُّ فَيَقُرُّهَا فِي أَذْنِ وَلِيِّهِ فَيُخْلِطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةٍ كَذْبَةٍ.**”

“ಆ ಸತ್ಯ ಮಾತು ಜಿನ್ನ ಕಸಿದು ತರುವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ಜಿನ್ನ ಅದನ್ನು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಶಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ಅದಕ್ಕೆ ನೂರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸುಳ್ಳಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.” [ಅಲ್ಬಿಖಾರೀ]

6. ಶಕುನ ನೋಡುವುದು:

ಶಕುನ ನೋಡುವುದು ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಅಥವಾ ಇನ್ನಿತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಯಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದಿನ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕೆಲವರು ದಾರಿ ಮಧ್ಯ ಗೂಬೆ ಕೂಗುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಕಪ್ಪು ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಪಶಕುನವೆನ್ನುತ್ತಾ ಅಥವಾ ದಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು 13 ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಅಪಶಕುನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಇಂತಿಂತಹ ಬಣ್ಣವು ಅಪಶಕುನವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಪಶಕುನಗಳು ಕೆಡುಕನ್ನು ಅಥವಾ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟು ಇವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶಿಕ್ಷೆ ಆಗಿದೆ.

ಅಲ್ಕಾದೀ ಇಯಾದ್(عليها السلام) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:

إِنَّمَا سَمَّا هَا شِرْكًا لِأَنَّهُمْ كَانُوا يَرَوْنَ مَا يَتَشَاءَ مُؤْمِنَ بِهِ مُؤْثِرًا فِي حُصُولِ الْمَكْرُوهِ. وَمُلَاحَظَةُ الْأَسْبَابِ دُونَ مُسَبِّبِهَا سُبْحَانَهُ فِي الْجُمْلَةِ شِرْكٌ خَفِيٌّ. فَكَيْفَ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا جَهَالَةً وَسُوءَ اعْتِقَادٍ؟

“ಅದನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಏಕೆಂದರೆ ಅಪಶಕುನವು ಅನಿಷ್ಟವನ್ನು ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ನಂಬುವುದರಿಂದಾಗಿದೆ. ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾರಣಗಳ ಒಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸುವುದು ಶಿಕ್ಷೆ ಏಷಿಯ್ಯ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ಮೂಡನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವವನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರಬಹುದು?”

ಶಕುನ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡುವುದು ಮುಸ್ಲಿಮನ ಮೇಲೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَحْرَجاً * وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ﴾

“ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡುತ್ತಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಹೊರಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವನು ಮತ್ತು ಅವನು ಉಹಿಸದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಾರ್ಥಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವನು. ಯಾರು ಅಲ್ಲಾಹನ ಮೇಲೆ ತವಕ್ಕುಲ್ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ (ಭರವಸೆಯಿಡುತ್ತಾನೋ) ಅವನಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಹು ಸಾಕು.” [ಕುರ್‌ಅನ್ 65:2-3]

7. ರಿಯಾತ್ (ತೋರಿಕೆ):

ಒಂದು ಕರ್ಮವು ಸ್ವೀಕಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಎರಡು ಶರತ್ತುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಅದು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೋಸ್ತರ ನಿಷ್ಫಳಂಕವಾಗಿ ರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ತೋರಿಕೆಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಜನರು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಾರ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ದಾನಧರ್ಮ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಹಜ್ಜ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರೆ ಅಥವಾ ಶೌಯ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅವನ ಆ ಕರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅವನೆಡೆಗೇ ಮರಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴾

“ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನಿಗೆ ನಿಷ್ಫಳಂಕಗೋಳಿಸಿ ಮುಜುಮನಷ್ಟ ರಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು; ನಮಾರ್ಪನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರೂಕಾತನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಹೊರತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೇರೇನನ್ನೂ ಆದೇಶಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅದೇ ನೇರವಾದ ಧರ್ಮ.” [ಕುರ್‌ಅನ್ 98:5]

ತೋರಿಕೆಯು ಕರ್ಮವನ್ನು ನಿಷ್ಫಲಗೋಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದು ಆತ್ಮವಂಚನೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:

﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُحَادِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴾

“ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಪಟವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ (ವಾಸ್ತವವಾಗಿ) ಅಲ್ಲಾಹು ಅವರನ್ನು ವಂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ನಮಾರ್ಮಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಒಹಳ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಸೃಂಪುವುದಿಲ್ಲ.” [ಕುರ್‌ಅನ್ 4:142]

ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ(سُبْحَانَ رَبِّنَا وَبِحَمْدِهِ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفُ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنْ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ؟»

“ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ದಜ್ಜಾಲ್ ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಯಪಡುವ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲೇ?”

ಸಹಾಬಾಗಳು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಪ್ರಾರ್ಥಣೆ(سُبْحَانَ رَبِّنَا وَبِحَمْدِهِ) ರವರು ಹೇಳಿದರು:

«الشَّرْكُ الْخَفِيُّ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّي فَيُزَيِّنُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ.»

“ಅದು ಶೈಕ್ಷಣ ಎಫ್ಫಿಯ್ (ಗುಪ್ತ ಶೈಕ್ಷಣ) ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಮಾರ್ಮಾ ಮಾಡಲು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಜನರು ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಅರಿತಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ನಮಾರ್ಮನ್ನು ಅಂದಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.” [ಇಬ್ರಾಹಿಮ್ ಮಾಜ]

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ .
